

Ο προσευχόμενος νους ζητά ένωση με την καρδιά

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Άγιος Ιγνάτιος Brianchaninov

Κλείστηκαν οι θύρες των αισθημάτων: Η γλώσσα σωπαίνει, τα μάτια είναι σφραλισμένα, τ' αυτιά δεν ακούνε τίποτε απ' όσα συμβαίνουν γύρω μου. Ο νους, αποτινάζοντας τον ζυγό των γήινων λογισμών, ντύνεται την προσευχή και κατεβαίνει στον εσωτερικό θάλαμο της καρδιάς. Η θύρα, όμως, του θαλάμου είναι κλειστή. Παντού σκοτάδι, σκοτάδι απροσπέλαστο. Και ο νους, καθώς βρίσκεται σε απορία, αρχίζει να χτυπά με την προσευχή τη θύρα της καρδιάς. Στέκεται υπομονετικά μπροστά της και τη χτυπά· περιμένει· πάλι χτυπά· πάλι περιμένει· πάλι προσεύχεται... Καμιά απάντηση, καμιά φωνή δεν ακούγεται! Νεκρική ησυχία, ταφική σιωπή και ζοφερό σκοτάδι. Ο νους φεύγει από τη θύρα της καρδιάς λυπημένος, θρηνώντας πικρά και ζητώντας παρηγοριά. Δεν του επιτράπηκε να

σταθεί μπροστά στον Βασιλέα των βασιλέων μέσα στο αγιαστήριο του εσωτερικού θαλάμου της καρδιάς. [\(περισσότερα...\)](#)